

“มหाराชินี ศรีแผ่นดิน”

<p>๐ คือองค์คงคู่ฟ้า สิริภักดิ์เกิดพระนาม พระจริยวัตรงดงาม อเนกนิกรทั่วหล้า</p>	<p>แดนสยาม ก่องหล้า ปรางกฎ แซ่ชรีองสรรเสริญ</p>
<p>๐ พระแม่พระผู้ให้ ปลุกป่าแหล่งธารา ส่งเสริมศิลปา - เลี้ยงตนคนอยู่ไกล</p>	<p>เสมอมา แม่ให้ ชีพขึ้น สุขได้พอเพียง</p>
<p>๐ ปวงข้าราชภักดิ์ เอกองค์มหाराชินี ร้อยพันหมื่นล้านปี ใจทุกดวงนอบไหว</p>	<p>สดุดี เกิดไท้ ทรงพระ เจริญเทอญ ตราบนี้นรันดรกาล</p>

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
 ข้าพระพุทธเจ้า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ ดั่งวิเศษ
 อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
 ในนามคณาจารย์ ข้าราชการ นักศึกษา และบุคลากร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ราชินีทรงเดือน ป่าหมด-น้ำขาด

เนื่องในวโรกาสวันมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ วันที่ ๑๒ สิงหาคม ที่เวียนมาบรรจบอีกครั้งในปี ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นประจำทุกปีที่ในวันที่ ๑๑ สิงหาคม สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชทานวโรกาสให้คณะบุคคลต่างๆ เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท เพื่อน้อมเกล้าฯ ถวายพระพรชัยมงคล ณ ศาลาดุสิดาลัย ซึ่งในปีนี้มีคณะบุคคลเข้าเฝ้าฯ ๔๗๔ คณะ รวมทั้งสิ้น ๑๔,๒๖๒ คน

จากนั้นในเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น. สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินพร้อมสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาฯ และพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชทินนงค์คามาศู มาถึงศาลาดุสิดาลัย และหลังจากที่ท่านผู้หญิงมนัสสินิตย์ วณิกกุล ราชเลขานุการในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ กราบบังคมทูลรายงานคณะบุคคลที่เข้าเฝ้าฯ แล้ว ต่อมานายสมิคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี เป็นตัวแทนคณะบุคคลกราบบังคมทูลถวายพระพรชัยมงคล มีใจความว่า ประชาชนชาวไทยต่างประจักษ์ว่า ได้เฝ้าละอองธุลีพระบาท เสด็จพระราชสมภพมาเป็นคู่บุญญาบารมีแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อย่างแท้จริง ทรงเป็นสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ที่ทรงงานหนักที่สุด

พระราชกรณียกิจทั้งปวง ล้วนมีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่ความผาสุกของอาณาประชาราษฎร์ และการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งปวงชนชาวไทย
ส่วนสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ ล้นเกล้าล้นกระหม่อม หาที่สุดมิได้

ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน นับตั้งแต่ทรงอภิเษกสมรส ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ได้ทรงวิริยะอุตสาหะ ตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงเยี่ยมเยียนราษฎรทั่วทุกแห่งทุกภูมิภาคของประเทศ อย่างมีทรงย่อท้อต่อความเหนื่อยยาก ทรงตรากตรำพระวรกาย ฝ่า
ลม ฝ่าแดด ฝ่าฝน เสด็จพระราชดำเนินไป แม้ในท้องถิ่นทุรกันดาร เพื่อให้ทรงทราบถึงปัญหา และความทุกข์ยากของพสกนิกร และทรง
หาแนวทางแก้ไข ขจัดทุกข์ ผดุงสุข แก่อาณาประชาราษฎร์อย่างมิได้ทรงหยุดยั้ง

ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ทรงพระกรุณาส่งเสริมศิลปอาชีพ อันเป็นการดำรงรักษาเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติไทย ทรงมี
พระปรีชาสามารถในการฟื้นฟูงานศิลปะ ที่สร้างสรรค์อาชีพให้แก่ราษฎร ชาวไร่ ชาวนา และผู้ยากไร้ ที่ด้อยโอกาส จนมีความสามารถ
ปราดเปรื่อง สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ อันประณีตบรรจง ทั้งงานปั้น งานปัก งานวาดเขียน แกะสลัก ถักทอ งานหล่อ และงานจักสาน
นับเป็นการสร้างคุณค่าแก่บุคคลและชุมชน ราษฎรในชนบทจึงมีอาชีพเสริม มีรายได้เพิ่ม สามารถยกระดับความเป็นอยู่ และคุณภาพ
ชีวิตของตน รวมทั้งได้ร่วมมือร่วมใจกันสืบสาน มรดกศิลปะของไทย ให้อยู่ยั่งยืน ตกทอดถึงอนุชนรุ่นหลังสืบไป

พระราชกรณียกิจอันเป็นคุณอย่างยิ่งแก่ประเทศและประชาชนอีกนานัปการ คือได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท ได้ทรงตระหนักถึงภัยต่างๆ
ที่คุกคามความผาสุกของประชาราษฎร์ จึงเป็นที่มาของโครงการตามพระราชดำริจำนวนมาก เช่น โครงการปาร์กน้ำ โครงการสวนป่าสิริกิติ์
โครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ โครงการฟาร์มตัวอย่าง เป็นต้น แสดงถึงพระราชปณิธานอันแน่วแน่ ที่ทรงปกป้อง ฟื้นฟูทรัพยากรของธรรมชาติ
ให้คืนสู่ความอุดมสมบูรณ์เพื่อเป็นสมบัติของชาติ เป็นมรดกแก่ลูกหลานในอนาคต และอำนวยความสุขแก่วิถีชีวิตของราษฎร โดยเฉพาะ
ที่สำคัญ ทรงป้องกันปัญหาที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อน อันเป็นภัยของโลกด้วย โดยพระราชจริยวัตรอันงดงาม ได้ฝ่าละอองธุลีพระบาท
จึงทรงเป็นที่รักและเคารพเทิดทูนของปวงพสกนิกรทั้งชาติ ณ สฤวาระอันเป็นมงคลเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ ๑๒ สิงหาคม ศกนี้
ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายพระพรชัยมงคล ขออัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัย และบรมเดชานุภาพแห่งบูรพ
สมเด็จพระมหากษัตริยาธิราชเจ้าทุกพระองค์ ได้โปรดอภิบาลรักษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ให้ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน
ทรงพระเกษมสำราญ พระบารมีแผ่ไพศาล ทรงสถิตเป็นพระมิ่งขวัญ คู่พระบารมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐ
ตราบจิรัฐติกาล เทอญ

ลำดับต่อมา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงมีพระราชดำรัสตอบ ความว่า

"ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ท่านผู้เป็นกำลังสำคัญของบ้านเมือง โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐบาลที่ มาชุมนุมกันอยู่ ณ ที่นี้ทุกฝ่าย
ทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ ข้าราชการพลเรือน ตำรวจ ทหาร ผู้แทนของรัฐวิสาหกิจ องค์กรอิสระ สภา สถาบัน สมาคม
ชมรม มูลนิธิ ลูกเสือชาวบ้าน และประชาชนทุกหมู่เหล่า จากหลายจังหวัดทั่วประเทศ พร้อมใจกันเดินทางมาอวยชัยให้พรข้าพเจ้าในวันนี้
โดยมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้กล่าวอวยพรแก่ข้าพเจ้าในนามของประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกมีกำลังใจยิ่งขึ้นที่จะ
ทำงานช่วยเหลือประชาชนต่อไป เพราะเป็นพระราชปณิธานขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า ทรงเป็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ของชาวไทย แล้วก็ทรงพร้อมที่จะทรงงานเพื่อช่วยรัฐบาลของพระองค์ในการทะนุบำรุงประชาชนทั่วขอบขัณฑ์รัฐสีมาของไทย ให้มีความ
เป็นอยู่ที่ดีขึ้น

แม้ว่าปีนี้ข้าพเจ้าจะอายุ ๘๖ แต่เมื่อได้รับพรจากท่านทั้งหลาย ก็ทำให้มีกำลังใจเพิ่มขึ้น ไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อยเลย ขอขอบคุณผู้มี
น้ำใจอีกหลายท่านที่จัดอาหารและน้ำดื่มมาบริการประชาชนจำนวนมาก ที่เดินทางมาอวยพรกับข้าพเจ้า นับตั้งแต่ต้นเดือนสิงหาคมนี้ ซึ่ง
เป็นเดือนเกิดของข้าพเจ้า มีประชาชนออกมาทำการกุศลเฉลิมฉลอง และอวยพรข้าพเจ้าผ่านทางสื่อมวลชนทั้งหลาย รวมทั้งส่งจดหมายอวยพร
ไปถึงข้าพเจ้าด้วย สิ่งนี้ทำให้ ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจของทุกท่าน และขอขอบคุณด้วย ข้าพเจ้าดูโทรทัศน์และอ่านหนังสือต่างๆ ทุกวัน
จึงได้ทราบกิจกรรมมากมายที่ประชาชน ไม่ว่าเด็กเล็กหรือผู้ใหญ่จัดขึ้นเพื่อข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าปลื้มปีติอย่างยิ่งที่ทุกคนช่วยกันทำสิ่งดีๆ เพื่อบ้านเมือง หรือช่วยเหลือคนไทยด้วยกันเพื่อเป็นของขวัญวันเกิดแก่ข้าพเจ้าตลอดชีวิตของข้าพเจ้า พ่อและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และต่อมาก็มีท่านอาจารย์เบน ที่อยู่เป็นพระอริยเจ้าอยู่ที่สกลนคร ท่านสอนข้าพเจ้าและทุกๆ คนที่ไปกราบว่า ขอให้ทุกคนนึกถึงบุญคุณของประเทศ ของแผ่นดินบ้างให้พยายามที่จะตอบแทนพระคุณของแผ่นดินอย่างสุดกำลัง เมื่อมีผู้พร้อมใจกันออกมาช่วยข้าพเจ้าเป็นแสนเป็นล้าน บ้านเมืองของเรา ก็จะเจริญรุ่งเรืองและลูกหลานไทยคงจะมีแผ่นดินที่ร่มเย็นเป็นสุข ไว้เป็นที่อยู่อาศัยอย่างปลอดภัยต่อไปในภายภาคหน้า

เมื่อเร็วๆ นี้ ข้าพเจ้าต้องเข้าโรงพยาบาลจุกๆ เพราะวันปืนไข้หวัดใหญ่ ซึ่งเชื่อก่อนข้างแรง พอข้าพเจ้าหายกลับมาที่สวนจิตรกรก็ได้รับจดหมาย คอนนั้นท่านยังเป็นประธานาธิบดีปูตินของรัสเซีย ท่านเขียนมาว่าขอให้รักษาพระองค์ให้หายดี เพื่อจะได้เสด็จฯช่วยประชาชนไทยทั่วพระราชอาณาจักรอย่างที่ได้ทรงทำมาแล้ว อย่างที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและข้าพเจ้าได้ทำมาตลอดเวลา อวยพรอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็รู้สึกปลื้มปีติ ระลึกถึงว่า การที่ข้าพเจ้าได้แทนพระองค์ไปที่ประเทศรัสเซีย และได้รับการต้อนรับอย่างประเสริฐมาก จะเต็มทีตั้งแต่ สนามบินที่ข้าพเจ้าลงจากเครื่องบิน มีการต้อนรับอย่างดีและก็มีสวนสนามถวายที่สนามบินด้วย ได้รับความช่วยเหลือทุกอย่างและเปิดพิพิธภัณฑ์มีวชิรมต่าง ๆ ให้ข้าพเจ้าได้ดูได้เห็นพิพิธภัณฑ์ที่เรียกว่าหาดูได้ยาก ข้าพเจ้าก็รู้สึกซาบซึ้ง ที่พอกลับมาแล้วไม่สบาย

แล้วท่านคอนนั้นท่านเป็นประธานาธิบดี ท่านเขียนจดหมายมาอวยพรขอให้หายเร็วๆ จะได้ออกไปทำหน้าที่ช่วยเหลือราษฎรต่อไปก็เลยปลื้มมาก อยากจะให้ท่านทั้งหลายทราบว่าที่ทรงเลือกไปแทนพระองค์ ที่รัสเซียนี้ก็ได้รับการต้อนรับอย่างดี ได้เห็นธงไทยกับธงรัสเซียปลิวคู่อยู่คู่กัน ซึ่งอันที่จริงไม่ว่าเสด็จไหน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จมารอบโลกมากมาย ก็ได้รับการต้อนรับอย่างดียิ่งตลอดมาที่แรกข้าพเจ้านึกกลัวเหมือนกันที่ว่าไปคนเดียว แต่ว่าก็ผ่านทุกอย่างมาได้อย่างดี ทุกคนพร้อมที่จะช่วยเหลือให้กำลังใจ และข้าพเจ้าก็เลยขอพระราชทานว่าไฉนๆ อยู่ที่รัสเซีย ๗ วันแล้ว ก็จะขอไปต่อที่เยอรมัน แล้วก็ไปต่อที่ออสเตรเลีย เพราะว่าไม่ได้ไปมานานหนักหนาแล้ว ก็ทรงอนุญาตว่าให้ไปเถอะ

ข้าพเจ้าก็ไปอย่างสนุกสนาน ได้มีโอกาสหลายๆ ที่ ได้มีโอกาสไป ราษฎรก็มาทักทายเขาก็ทุกคน เขายืนคอยหน้าร้านต่างๆ แล้วเขาก็ทุกคนในหมู่ราษฎรว่า เอ๊ะ สิริกิติ์นี่อายุสักเท่าไร คนเยอรมันบอกว่าสัก ๖๐ แท้ๆ ข้าพเจ้าว่าไปตั้ง ๗๖ แล้ว เขาบอกว่าสัก ๖๐ ได้ รู้สึกว่าเขาน่ารักเป็นกันเอง และเขารู้สึกดีใจที่ข้าพเจ้ากลับไปเยี่ยมบ้านเมืองเขาอีก ความจริงก็ไปอย่างกันเองไปเข้าร้านโน้น ร้านนี้ อย่างสนุกสนาน

ทั้งนี้ มีเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งที่ประชาชนชาวไทยร่วมกันทำเพื่อเป็นของขวัญให้ข้าพเจ้า คือการปลูกป่า หลังจากที่ข้าพเจ้าได้เรียกร้องประชาชนให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ต่อเนื่องกันมาเป็นสิบๆ ปี บัดนี้เป็นที่น่าชื่นใจมากกว่าประชาชนก็เข้าใจ ข้าพเจ้าพยายามอ่านหนังสือต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา เพราะได้ทราบว่าเป็นปัญหาต่อไปของชาวโลก ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่เขาวางประมาณอีก ๑๕ ปี น้ำจืดที่พวกเราได้รับประทานกัน จะเป็นของที่หายากมาก ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เมื่ออ่านทราบแล้วก็เกิดความร้อนใจว่า บ้านเราไม่มีแหล่งน้ำใหญ่ๆ มีแต่ป่า ถ้าคนไทยไม่ทราบว่า ป่าไม้คืออะไร ป่าไม้ก็คือที่สะสมน้ำไว้ได้ดินนี้เอง ที่ฤดูฝนแทนที่น้ำฝนจะไหลหลากลงไปทะเล ถ้ามีป่าป่าเหล่านั้น ต้นไม้ใหญ่ๆ เหล่านั้น จะดูดน้ำไว้ได้ดิน ได้ดินไว้เป็นจำนวนมาก และตามกิ่งก้านทั้งหลายของเขา จะดูดไว้ เรียกว่าเป็นแหล่งน้ำที่ดี แล้วก็ออกมาเป็นลำธารน้อยใหญ่

อันนี้ที่อยากให้ราษฎรทั้งหลายเข้าใจ ไม่ใช่ไปนึกแต่ว่ามีป่าไม้สักไม้อะไรต่างๆ สำหรับตัดไปค้าขายอย่างเดียว มันมีประโยชน์อย่างอื่นด้วย ที่เราน่าจะคำนึงถึง เพราะฉะนั้น ประเทศไทยมีประชากรเป็นจำนวนมาก ถ้าน้ำจืดต่อไปใน ๑๕ ปี เป็นของที่หายาก ที่เรียกว่าแพง ถูก แล้วสมัยนี้เขาเอาน้ำทะเลมากลั่น เป็นน้ำจืดได้ แต่ว่า ค่าทำแพงเหลือหลาย แล้วประเทศเราไม่ใช่ว่าเป็นประเทศที่ร่ำรวยอะไรมาก ถ้าถึงขนาดต้องเอาน้ำทะเลมากลั่นเพื่อเลี้ยงประชากร ก็ไม่ค่อยดีนัก เพราะฉะนั้นทำไมเราจะไม่รู้จักเก็บป่าไม้ ซึ่งเป็นแหล่งที่สะสมน้ำไว้ให้ดี อย่าพากันไปตัดคนละหนุบคนละหนับ

ความจริงป่าไม้เป็นของคนไทยทั้งชาติ เป็นผลประโยชน์ของคนไทยทั้งชาติ ไม่มีสิทธิที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะแอบเข้าไปตัดและทำการค้าแต่ลำพัง แล้วต่อไปถ้าประเทศไทยขาดน้ำจะทำอย่างไร เพราะเราไม่ใช่ประเทศร่ำรวย ข้าพเจ้าชื่นใจมากที่ได้ยินได้ข่าวว่า นายกรัฐมนตรีสมัคร มีความมุ่งมั่นที่จะพิทักษ์รักษาป่าไม้ ด้วยเหตุนี้ด้วยเหตุที่ว่าเป็นแหล่งน้ำที่สมบูรณ์ของไทย ถ้าเราช่วยกันพิทักษ์รักษาป่า คิดว่าเรา

คงไม่ต้องถึงกับเหาน้ำทะเลมากถัน และคนยากคนจนจะลำบาก เขาบอกอีก ๑๕ ปี น้ำจืดอาจจะเป็นชนวนที่ทำให้เกิดสงครามโลกได้
นี้ข้าพเจ้าอ่านเองจากหนังสือฝรั่ง

เพราะฉะนั้น อยากตักเตือนคนไทยว่า อย่างน้อยเรามีป่าธรรมชาติของเรา ซึ่งถูกทำลายไปเยอะ เพื่อผลประโยชน์ต่างๆ ของบุคคล
แต่บัดนี้ท่านนายกรัฐมนตรีมีความมุ่งมั่นที่จะรักษาป่าของเมืองไทยไว้ เพราะทราบว่าจะเป็นแหล่งน้ำที่สำคัญของประเทศ ก็ให้พวกเรา
ช่วยกันดูแลรักษาป่า อย่าไปนึกว่าไม้สักแพง ไม้อะไรต่ออะไรคิดเป็นเงินเป็นทอง นึกถึงน้ำ ถ้าเราขาดน้ำจืด เราจะแย่ ทั้งอุตสาหกรรมก็
ไปไม่ไหว ทั้งชีวิตต่างๆ ไปของคนไทยก็แย่ ถ้าเราต้องซื้อน้ำจากประเทศต่างๆ จะแพงมาก เป็นภาระใหญ่และหนักของประเทศชาติ
เพราะฉะนั้นเข้าใจกันง่ายๆ ว่าป่าไม้ คือแหล่งน้ำ ถ้าเราปลูกป่าก็จะพอทัน เราปลูกป่าเพิ่มและระมัดระวังไม่ให้คนที่ไม่รู้เรื่องรู้ราว
นึกถึงแต่เงินทองอย่างเดียว ให้รู้ว่า ป่าคือน้ำของประเทศ ต่อไปจะได้หายห่วงสักที เขาให้เวลา ๑๕ ปี ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะถึง ๑๕ ปีมี
ที่จะเกิดภาวะน้ำจืดขาดแคลนทั่วโลก

อ่านด้วยตัวเองก็มีความไม่สบายใจ แต่ได้ยืมนายกรัฐมนตรีพูดกำชับว่า ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปขอให้ทหารมาเป็นกำลังด้วย ช่วยดูแลป่า
ตามภาคต่างๆ ไม่ใช่ใครอยากตัดอะไรไปค้าขายก็ตัดไปตามเรื่องตามราว บางทีกลัวกฎหมายก็เลียง ควันตรง โคนต้นไม้ ข้าพเจ้าเห็นเอง
ให้มันล้ม ค่อยๆ ควันให้ลึกเข้าๆ แล้วมันก็จะล้มไปเอง ไม่ใช่ความคิดของใคร อันนี้ก็ไม่ต้องกลัว เพราะผลสุดท้ายผู้ที่ได้รับทุกข์ร้อน ก็คือ
ประชาชนชาวไทย ถ้าเหาน้ำจืดขาดเข้าจริงๆ แล้วเราไม่มีแหล่งน้ำอย่างเขมรที่มีทะเลสาบที่กว้างใหญ่ หรืออย่างพม่าที่มีแม่น้ำเยอะเยอะ
เราไม่มีอย่างนั้น เมืองไทยทุกสิ่งทุกอย่างเวลานี้ต้องพึ่งป่าไม้ สำหรับน้ำดื่มและน้ำทำเกษตรกรรม อุตสาหกรรม เราต้องรู้อย่างนั้น จะได้
ไม่ปล่อยผู้คนที่คิดแต่ประ โยชน์ส่วนตัว ให้ตัดดวงอะไรทุกอย่างของบ้านเมือง ก็เพื่อประโยชน์ส่วนตัว น่าจะหยุดกันที น่าจะเข้าใจ ต่อมา
ข้าพเจ้าได้รับข่าวที่น่าชื่นใจว่า ประชาชนหันมาปลูกป่าและปลูกต้นไม้กันทั่วไปในบ้านในเมือง เห็นจะเป็นที่ทางต่างประเทศเขาเป็นห่วง
ถึงโลกร้อน ถ้ามีแต่มองไปทางไหนเว้งว้างและเมืองเราเป็นเมืองร้อน ก็คงจะลำบาก คงจะเข้าใจว่าน่าจะช่วยกันปลูกต้นไม้ ซึ่งเป็นนิมิต
หมายที่ดีว่า ต่อไปบ้านเราจะมีน้ำกินน้ำใช้ ไม่แห้งแล้ง และต้องซื้อน้ำจากประเทศต่างๆ

ข้าพเจ้าทราบว่า เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ ท่านนายกรัฐมนตรีได้จัดให้มีบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการอนุรักษ์
ทรัพยากรป่าไม้ ระหว่างกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกองทัพบก พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยผู้บัญชาการทหารบก กับ
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ไปลงนามร่วมกันที่ทำเนียบรัฐบาล ใจความสำคัญที่น่าชื่นใจคือ ทั้ง ๒ หน่วยงาน
จะร่วมมือและสนับสนุนซึ่งกันและกันทุกวิถีทางในการอนุรักษ์ป่าไม้ ซึ่งก็คือแหล่งน้ำของเมืองไทย

ข้าพเจ้าจึงรู้สึกซาบซึ้ง ขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี กองทัพบก กับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้าพเจ้า
ขอเอาใจช่วยและจะได้เฝ้ารอความเจริญเติบโตของป่าไม้ในเมืองไทยต่อไป ข้าพเจ้าทราบดีว่ากล้าไม้ ต้นหนึ่งๆ จะใช้เวลาเป็นสิบๆ ปี
กว่าจะกลายเป็นไม้ใหญ่ หลายปีมานี้มีการปลูกกล้าไม้ไปแล้วหลายล้านต้นทั่วประเทศ แม้ว่าส่วนหนึ่งจะเติบโตเองตามธรรมชาติ อีก
ส่วนหนึ่งจะเติบโตได้ด้วยความเอาใจใส่ดูแลของผู้ปลูกและผู้คนในพื้นที่นั้นๆ คังนั้นกว่าต้นไม้หลายล้านต้นเหล่านี้จะเติบโตเป็นป่าไม้ได้
จึงต้องถึงพร้อมด้วยความสามัคคี ความเพียร ความอดทน ความเข้าใจของประชาชนชาวไทยหลายล้านคนในชาติ

ทุกครั้งที่ได้ทราบข่าวมีการลักลอบตัดป่า ทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่สบายใจ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงสอน แนะนำข้าพเจ้ามาโดยตลอดถึงความสำคัญของป่าไม้ ว่าป่าไม้ของไทยมีความสำคัญหลายประการ คือเป็นต้นน้ำลำธารของแม่น้ำ
ทุกสายในประเทศ และช่วยดูดซับน้ำไว้ในรากและใต้ดิน กลายเป็นน้ำใต้ดินให้เราใช้ ช่วยสร้างความชุ่มชื้น คึงดูแลให้มีฝนมาตกในพื้นที่
และช่วยต้านความแรงของน้ำป่าเวลาฝนตกหนัก อย่างเมื่อคราวที่แล้วไม่นานมานี้ ที่แนวทางภาคเหนือ ที่บนป่าทางเหนือขาดต้นไม้มาก
แต่ก็ยังไม่หยุดการตัดป่า เพราะฉะนั้น เวลาที่เกิดมีพายุฝนรุนแรง น้ำป่าก็ถล่มลงมา เอาดินลงมาอย่างแรงแล้วก็มาเป็นอันตรายกับหมู่บ้าน
ของประชาชน อันนี้น่าจะเป็นตัวอย่างที่เห็นแล้วเศร้าใจที่เราไม่รู้ จนทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ พวกทางเหนือมีป่าไม้บนเขา แล้วไปลักลอบตัด
เสียหมด เวลาเกิดพายุร้ายแรง เป็นภัยอันตรายมาก ดินถล่มชีวิตคนแย่

ส่วนกรุงเทพมหานครของเราได้ทำคืออยู่แล้วในการปลูกต้นไม้ ก็ขอให้ปลูกเพิ่มขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าทราบว่า หากเพราะว่าคิดสายไฟ มีสายไฟ เรายังไม่สามารถมีเงินพอที่จะเอาสายไฟลงใต้ดิน เพราะฉะนั้นการปลูกต้นไม้ในเมืองต่างๆยังเป็นปัญหาอยู่ แต่ว่าทางกรุงเทพฯ รู้สึกว่าพยายามทุกอย่างที่จะทำให้กรุงเทพฯเป็นเมืองที่น่าอยู่ น่าสบาย แล้วก็เจริญรุ่งเรือง

ข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่า ปีนี้กรุงเทพฯได้รับการโหวตจากพวกนักท่องเที่ยว ให้เป็นที่หนึ่งของโลกในความน่าอยู่น่าสบาย สะดวกสบาย ต่างๆ เมื่อปีที่แล้วรู้สึกเป็นที่ ๓ แต่ปีนี้ ๒๕๕๑ เขาประกาศมาเป็นเมืองที่ได้รับโหวตจากนักท่องเที่ยวว่า เป็นเมืองที่น่าอยู่น่าเที่ยว มีทั้ง ศิลปะเก่าแก่ วัฒนธรรม มีทั้งความเจริญก้าวหน้า มีทั้งความสะดวกสบาย มีทั้งน้ำใจที่น่ารักของคนไทยทั้งหลาย ทำให้ข้าพเจ้าพอได้ทราบ ขึ้นใจมาก ถึงจะ ๑๖ ก็ ๑๖ มันชุ่มชื้นกระชุ่มกระชวย ดีใจมากเลยที่ได้รับชมเป็นที่หนึ่งในโลก

ท่านนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี คณะนายทหารทั้งหลาย คงชื่นชมเหมือนข้าพเจ้า ดีใจมากเลย แล้วจากปีที่แล้วที่ข้าพเจ้า ห่วงใยในความสะอาดของแม่น้ำเจ้าพระยา ไม่ใช่ห่วงไปเลยๆ ข้าพเจ้าจำได้ว่าบ้านของข้าพเจ้าอยู่ที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่เทเวศร์ แต่เช้าจะ เห็นเรือของประชาชนมาทอดแห ตกปลา ได้ปลาเป็นจำนวนมากมาย แม่ข้าพเจ้าเห็นยัง โบกมือเรียกเขาโหวกเหวกว่าแะมาจะได้ซื้อปลา สดๆ ที่บ้านของตัวเอง อันนี้จำได้ติดหูติดตาและตอนนี้ ๗๐ กว่านี้ ก็ถามผู้สื่อข่าวว่าเป็นอย่างไบบ้าง ปลาในแม่น้ำเจ้าพระยา เขาตอบ อย่างเศร้าว่า เดียวนี้แม่น้ำเจ้าพระยาเหลือแต่ปลาสวย ซึ่งปลาสวยนี้ไม่อร่อยเลย ไม่อร่อยอย่างยิ่ง แต่ว่าแก่งอย่างก็มีความหนึ่งเหนียว ก็อยู่ได้ ไปไหนเจอแต่ปลาสวย เมื่อสมัยก่อนข้าพเจ้าเห็นปลาหลายชนิด บ้านข้าพเจ้าที่เทเวศร์ มีทำน้ำเล็กๆ เป็นไม้เอามือดูบไปข้างล่าง ของทำน้ำ จะจับกุ้งได้ ความที่กุ้ง ปลา อะไรนี้บริบูรณ์ขึ้นใจ พ่อแม่ ข้าพเจ้าก็ชื่นใจคนไทยจะ ไม่มีวันอดตาย

พ่อแม่ข้าพเจ้าเสียชีวิตไปนานแล้ว ไม่ทราบว่าเดี๋ยวนี้แม่น้ำเจ้าพระยาของพวกเราอยู่ไม่ได้ ปลาอยู่ไม่ได้ เหลือแต่ปลาสวย ซึ่ง แยะมากๆ ไม่อร่อย อันนี้ข้าพเจ้าฟังจากผู้สื่อข่าวแล้วไม่สบายใจ ถึงได้อ้อนวอนทุกคนว่าให้พวกคนไทยเราทุกคนช่วยกันให้แม่น้ำเจ้าพระยา เป็นที่ที่มีอาหารของคนไทยอย่างมากมาย จะไม่มีวันอดตาย คนจนก็ขายเรือแจวพายเรือไป แล้วไปทอดแหได้ปลา คือมีความเป็นอยู่ที่ดี แต่เดี๋ยวนี้มันหมดไปแล้ว เพราะว่าเราได้ไปอนุญาตให้โรงงานต่างๆ อยู่ตลอดแม่น้ำเจ้าพระยา โกลีๆ อยูรยา บางปะอิน แล้วปลาต่างๆ ก็คงทนไม่ได้ น้ำที่ทางโรงงานปล่อยลงไปโดยไม่ทำความสะอาดก่อนอย่างต่างประเทศ ปลาที่ตายเอาๆ คนไทยก็ยิ่งยากจน หวังจะพึ่ง ปลาในแม่น้ำเจ้าพระยา เขาก็รู้แล้วว่าแสนลำบาก ฟังไม่ได้แล้ว ไม่ควรที่จะอนุญาตให้โรงงานต่างๆ ทั้งสารเคมีลงไปแม่น้ำเจ้าพระยา เพราะต่างประเทศเขาก็ไม่ได้ทำกันอย่างนั้น เขามีกฎหมายอย่างแข็งแรงที่ว่า ไม่สามารถที่จะทิ้งน้ำอะไรๆ ก็ได้ลงไปแม่น้ำเจ้าพระยา มันต้องทำความสะอาดเสียก่อน ด้วยทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ แล้วถึงจะปล่อยน้ำนั้นลงไป จะได้ไม่มาลึตว์น้ำ จะได้ไม่ทำลายความหวัง ของประชาชนชาวกรุงเทพฯ ซึ่งตอนนี้มีมากเข้าทุกที กรุงเทพฯ ธนบุรี อะไรก็ตาม ปลาไม่เหลือเหลือ ก็ขออาศัยรัฐบาลให้ช่วยสักนิดเถอะ ไม่งั้นเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น คนไทยจะพึ่งน้ำ

สมัยข้าพเจ้ายังเด็กๆ เห็นคนตักน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยามารับประทานได้อย่างดี ซึ่งก็นานมาแล้วหลายปี และจับปลาไม่มีวันที่จะ หมดไป ปลาสมบูรณ์มาก ก็ไม่สายเกินไปที่จะกลับไปเป็นอย่างนั้น เพราะเรายังมีประชาชนที่ยังยากจนอยู่ที่เข้ามากรุงเทพฯ เพื่อมาหางาน และเป็นคนจนไม่มีอาหารจะรับประทาน ถ้าเป็นสมัยก่อน เขาก็จ้างเรือออกไปทอดแห ก็ได้มีอาหารกิน แต่บัดนี้เป็นชีวิตอีกชีวิต แต่เขาไม่ทราบ เขาเข้ามาลำบากในการที่จะมาหางานทำ ซึ่งข้าพเจ้าหวังอธิษฐานว่าต่อไป ถ้าเผื่อคนไทยทั้งหลายช่วยกัน รวมทั้งคณะรัฐบาล ก็หวังว่า กุ้ง ปลา นานาชนิด เราจะสามารถปล่อยคืนกลับสู่มแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อเป็นประโยชน์ของคนทั่วไปแทนที่จะเหลือแต่ปลาอย่างว่า

นักท่องเที่ยวทั่วโลก ข้าพเจ้าเคยพบเป็นบางคน ถามว่าทำไมถึงชอบมาเมืองไทยมาก ที่อื่นก็มีทะเลที่สวยงาม แต่นักท่องเที่ยวเขาบอกว่า คนไทยน่ารักเหลือเกิน น่ารักมาก ที่เขาจะมาอยู่ที่ภูเก็ต ที่ไหนก็ตาม หัวหินตอนนี้ก็แะ เขาอยู่ในหมู่คน นักท่องเที่ยวทั่วโลกที่ชอบมา เมืองไทย ข้าพเจ้าถามเขาว่า ทำไมถึงชอบมาเมืองไทยมาก เขาตอบว่าคนไทยน่ารัก น่ารักมาก ที่ภูเก็ต หรือหัวหิน นักท่องเที่ยวก็แะ แต่ที่ บิบบานมาก เพราะนักท่องเที่ยว ทั่วโลกให้ กทม. เป็นที่ ๑ ในสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ อาหาร และความหลากหลายในการ จับจ่าย อธิษฐานที่งดงาม อันนี้ปลื้มตลอดเวลา ยิ่งได้อันดับ ๑ ยิ่งปลื้ม

เมื่อตอนแต่งงาน ขณะนั้นอายุ ๑๗ โกล์ ๑๘ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ให้ความสำคัญของป่าชายเลน ทรงรับสั่งว่า ต้องคอยดูแล อย่าให้คนทำลาย เพราะเป็นแหล่งอนุบาล กุ้ง หอย เป็นที่หลบภัย และเป็นอาหารให้มนุษย์ แต่ขณะนี้มีการทำลายทั้งป่าไม้ ป่าชายเลน ขอให้ตระหนักถึงความสำคัญ อย่าไปทำลาย

เรื่องน้ำจืดก็พุกมาหลายหนแล้ว นับวันเป็นสิ่งที่มีความหายาก ในโลกมีการคาดการณ์ว่า ต่อไปอาจเกิดสงครามโลกเรื่องแย่งแหล่งน้ำจืดมนุษย์มากขึ้น ความต้องการใช้น้ำก็มาก การใช้ชีวิตประจำวัน หรือใช้น้ำจืดไปใต้น้ำเค็ม หากคนไทยไม่รู้ ก็ไม่สามารถปกป้องทรัพยากรสำคัญ รักษาแม่น้ำลำคลองความสะอาดต่างๆทำให้ประชาชนเข้าใจว่า การทิ้งอะไรลงไปทำลายน้ำสะอาดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ก็ถือเป็นผลร้ายต่อบ้านเมือง หวังว่ารัฐบาลจะรณรงค์ให้ประชาชนรู้คุณค่าของน้ำ ถนอมน้ำสะอาด ปลูกฝังลูกหลานให้ใช้อย่างมีวินัย เพื่อวันที่ไม่พอใช้ ข้าพเจ้าเสียดายภาคอีสาน ก็เตือนคนไทยว่าอย่าทำลายป่า เขาก็หัวเราะอย่างน่าเอ็นดู โถท่านจะไปวิตกเกี่ยวกับน้ำกินน้ำใช้ ยุ่งอยู่กับป่ากับน้ำทำไม ไม่ต้องห่วงแม่น้ำโขงอยู่ใกล้นี้คิดเดียว จะใช้เมื่อไหร่ก็ได้

เมื่อเร็วๆ นี้ ข้าพเจ้าอ่านในไทมส์ เดอะนิวยอร์ก แม่น้ำโขงแห้งขอด เห็นแต่ก้อนหิน เขาตั้งว่าเป็นที่ทำให้พวกที่หากินจับสัตว์น้ำตกใจมาก เพราะแม่น้ำแห้งผาก แต่ก่อนไม่ทราบว่าแม่น้ำโขงจะแห้งผาก แต่ก็ออกมาเกือบ ๒ ปีแล้ว มันไม่ไหวแล้ว เพราะต้นของแม่น้ำโขงอยู่ในจีน และเขาร้างเขื่อนอย่างใหญ่โต เพราะเข้าใจว่าประชากรเยอะ และต้องอาศัยน้ำ เพื่อให้ทำงานได้ดี เวลานี้แม่น้ำโขงไม่สามารถเป็นที่พึ่งได้

ข้าพเจ้าอยากพบข้าราชการที่ขบขันข้าพเจ้า เห็นข้าพเจ้าเป็นหัวหน้าขำที่สุด ตอนนี้แม่น้ำโขงแห้ง จับปลาบึกก็ไม่ได้ ด้านขวานาก็เป็นทุกข์ อย่างราคาปุ๋ยก็ขึ้นตามราคาน้ำมัน ทุกอย่างขึ้นตามราคาน้ำมัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทอดพระเนตรเห็นประชาชนเลิกใช้ควายไถนา ควายก็ไม่มีค่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรับสั่งว่า ถ้าน้ำมันแพงขึ้น ชาวนาจะทำอย่างไร เพราะทิ้งควายไปแล้ว ต้องเข้าโรงเรียนฝึกไถนาใหม่ และราคาน้ำมันไม่มีวันที่จะลง ในเมื่อควายไถนาได้ น่าจะใช้ควายไถนา

ข้าพเจ้าเป็นทุกข์แทนชาวนาไทยซึ่งยังยากจน เพราะนอกจากน้ำมันแพงแล้ว ปุ๋ยก็ยังแพงมากอีกด้วย ข้าวของทุกอย่างพากันขึ้นตามราคาน้ำมันไปหมด อันนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เวลาทรงทอดพระเนตรอย่างไรไปทรงเยี่ยมตามจังหวัดต่างๆ เห็นประชาชนเลิกใช้ควายไถนามาใช้รถ นัยว่าสมัยใหม่กว่า ใช้รถไถนาควายก็กลายเป็นไม่มีค่าอะไร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรับสั่งบอก ต่อไปถ้าน้ำมันแพงขึ้น ชาวนาเหล่านี้จะทำอย่างไรได้ ทิ้งควายไปแล้ว เพราะควายตัวนี้ก็ต้องมาฝึกกันใหญ่ เข้าโรงเรียนฝึกหัดไถนา เพราะถูกทอดทิ้งไปหลายปี ไถนาไม่เป็น ตอนนี้สู้น้ำมันไม่ไหว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรับสั่งว่า ไม่มีวันที่จะลงหรอก

ความจริงเมื่อควายใช้ไถนาได้ก็น่าจะใช้ควายไถนา เดียวนี้ใช้ควายเหล็ก มันกินน้ำมันแทนหญ้า ชาวนาก็ยังลำบาก อันนี้ท่านนายกฯ คงจะช่วยสนับสนุนให้ชาวนาใช้ควายอย่างเดิม ก็ไม่เสียเกียรติอะไรเลย น่ารักออก รู้สึกมีชีวิตชีวาดี อย่างน้อยเราก็ผลิตข้าวได้มากอย่างเดิม ไม่ใช่ว่าแหม เมืองไทยนี้ถ้าสมัยต้องใช้ควายแทนที่จะใช้รถไถนาที่มีอยู่ที่มีความโก้เก๋ แต่พระเจ้าอยู่หัวรับสั่ง บ่นมานานเลย บอกว่ารถไถนานี้ราคาสูง และน้ำมันก็จะแพงขึ้นเรื่อยๆ และในระยะยาวต้องเสียค่าซ่อม ค่าอะไหล่ ตอนที่รับสั่งน้ำมันก็ยังมิดี รับสั่งว่า ถ้าเมื่อวันหนึ่งไม่มีมัน หรือน้ำมันแพงมาก รถไถนาก็ต้องจอดทิ้งไว้เฉยๆ ผิดกับควายที่มันเดินเองได้ทุกเวลา แล้วมูลของควายที่ถ่ายไว้ทั่วไปตามท้องนา ก็เป็นปุ๋ยชั้นดี รับสั่งบ่นมานาน เดียวนี้ท่านไม่บ่นแล้ว ท่านเห็นว่าผู้คนสมัยใหม่เขาไม่ไหว แล้วท่านก็เลยไม่บ่น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยังทรงสร้างธนาคารข้าว ทรงคิดสร้างเองทั่วทุกหนทุกแห่งรอบประเทศไทย เดียวนี้ชาวบ้านมีธนาคารข้าว ตามพระราชดำริที่ว่าช่วยกันตั้งธนาคารข้าว ใครอดอยาก หมู่บ้านไหนอดอยาก ก็ไปขอยืมข้าว ทรงสอนให้เขาไปขอยืมข้าว แล้วเวลาปีไหนทำข้าวได้ดีก็เอาข้าวไปใช้ หวังว่าท่านนายกฯคงสนับสนุนได้นะคะ ทำให้คุณอะไรนะ คุณจูน ควาย แล้วตอนนี้ฉันตกใจมาก นึกไม่ถึงว่า บอกทำไม ไม่เอาควายมาไถนา เขาบอกมันไถไม่เป็นแล้วตอนนี้ ต้องเปิดโรงเรียนอบรมควายให้ไถนาอย่างเดิม ฟังดูเหมือนตลก แต่มันเรื่องจริง

แล้วต่อไปก็อยากจะพูดถึงสถานการณ์ในภาคใต้ ที่เป็นปัญหาสืบเนื่องมาตั้งแต่ ๔ - ๕ ปีแล้ว อันนี้ก็น่าหนักใจ แต่ทราบมาเดี๋ยวนี้ขณะนี้ก็ดีขึ้น ค่อยๆ ดีขึ้น ที่หนักใจเพราะว่าประชาชนหลายคนมาก ที่ไม่สามารถออกไปทำมาหากินตามปกติได้ ซึ่งอันนี้เป็นของที่น่าเป็นห่วงมาก

เขาก็คงทุกข์ และมีความทุกข์ยากมาก เพราะว่าเขามีสวนยาง คนจนเขามีสวนยางเล็กๆ ซึ่งเขาก็อาศัยทำมาหากิน บัดนี้ออกไปสวนยางก็ตาย แม้แต่ออกไปที่ตลาดก็ยังตาย ชีวิตไม่ปลอดภัยแล้ว แต่ได้ทราบข่าวว่าตอนนี้ค่อยๆ ดีขึ้น

ข้าพเจ้าเองเมื่อคราวที่แล้วไม่สบาย หมอไม่ได้ให้ไปภาคใต้ ไม่ใช่จะละทิ้งเขา ตั้งใจว่าปีนี้จะไปอีก เพราะว่าชาวบ้านที่ข้าพเจ้าแปลกใจชาวอิสลาม เขาพูดกับข้าพเจ้าบอกว่า เวลาประโหมสุหรี่ไม่มา พวกเราลำบาก เป็นอิสลามที่พูดอย่างนี้ เพราะว่าข้าพเจ้าก็ทำตามพระบรมราชโองการ ไม่ได้ช่วยแต่ชาวพุทธ ช่วยทั้งชาวพุทธ ทั้งไทย อิสลามเสมอกัน อย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปประทับภาคใต้ ทรงพระอนุสาวรีย์ไทย ทรงพระอนุสาวรีย์สุหรี่ ที่อยู่ใกล้ๆ เหมือนกันหมดทุกอย่าง ให้เกิดความสามัคคีไม่น้อยหน้ากัน

แต่ก่อนนี้ข้าพเจ้าไปภาคใต้ไปครั้งแรกในชีวิต คือตอนอายุ ๔๐ ไปฉลองวันที่ ๑๒ สิงหาคม ที่นราธิวาส และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปตรวจดูเกี่ยวกับดิน เกี่ยวกับน้ำ ทรงพบว่าน้ำแม่น้ำเปรี้ยวจัดมาก ทรงประทับเรือและทรงดักน้ำแม่น้ำส่งมาทางกรุงเทพฯ ให้ดูถึงความเปรี้ยวเท่าไร ทรงบอกด้วยพระองค์เองทั้งนั้น จนกระทั่งได้รับความช่วยเหลือจากข้าราชการต่างๆ และกรมชลประทาน เดียวนี้คนทางใต้หมายถึงนราธิวาส ปัตตานี สามารถทำนาได้ปีละบางทีเกือบ ๓ ครั้ง เพราะว่าทรงช่วยกับกรมชลประทาน ช่วยกันแก้ไขเหตุการณ์ต่างๆ ทำให้อยู่ดีกินดีขึ้น

แต่ตอนนี้มีปัญหาถึงความไม่เข้าใจระหว่างศาสนา ซึ่งแต่ไหนแต่ไรรัฐบาลพยายามเต็มที่ ที่จะให้ศาสนาทุกศาสนาในประเทศไทยได้อยู่กันอย่างสันติ สามารถนับถือศาสนาของตัวเอง ฐานะทางศาสนาของตัวเองเป็นอิสระ ไม่มีใครรังแก จนกระทั่งชาวต่างประเทศพูดกับข้าพเจ้าบอกเมืองไทยนี่ยอดเยี่ยม ทุกศาสนาโดยเฉพาะที่กรุงเทพฯ อยู่กันอย่างสงบสุข ไม่เคยมีประวัติสงครามศาสนาเลย แต่บัดนี้ที่ภาคใต้น่าห่วงขนาดเด็ก ๓ ขวบ ถ้าเป็นพุทธก็ต้องตายแล้ว อันนี้มันผิดปกติ มันไม่ใช่น้ำใจของมนุษย์ผู้ที่มีความเจริญแล้ว เด็ก ๓ ขวบ จะไปรู้เรื่องอะไร ไม่จำเป็นจะต้องทำลายขนาดเด็ก ๓ ขวบ

แต่ก่อนนี้ที่เสด็จไป พระสงฆ์ในศาสนาพุทธ และผู้นำของศาสนาอิสลามเป็นมิตรกัน อยู่ด้วยกันอย่างสงบสุข ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจในสาเหตุเหมือนกัน พยายามพูดกับคนอิสลาม เขาก็พูดกับข้าพเจ้าเอง อย่างข้าพเจ้าเข้าไปปีที่แล้ว เมื่อต้นปีนี่ไปแค่ ๑๐ วัน เพราะว่าไปไม่ไหวมากเลยไปแค่ ๑๐ วัน เขามาระหับกับข้าพเจ้าว่าบอกว่าเวลาที่ท่านไม่ไป เวลาประโหมสุหรี่ไม่ไป พวกเราลำบาก ไม่ใช่แค่มองหน้า เพราะจากปากของคนอิสลาม พวกเราลำบาก แต่ว่าเวลาที่ท่านไปพวกเราสบาย ขอให้ท่านอย่าทิ้งได้เลยเป็นอันขาด เพราะข้าพเจ้าให้ทำหน้าที่อย่างเดียวคือให้งานเขา เห็นใครมาเฝ้าและยากจนมาก ก็จับสอนให้ปัก มีครุ ตั้งกลุ่มปักและสอนให้ปัก สอนให้ทอผ้า สอนทุกอย่าง แล้วศิลปาชีพก็คือตลาด เขาสามารถที่จะส่งผลงานเขามา เราก็จ่ายไป ซึ่งข้าพเจ้าเคยมีเงินในมูลนิธิศิลปาชีพกว่าพันล้าน

บัดนี้มีผู้เตือนข้าพเจ้าว่าเหลือ ๗๐๐ ล้าน เพราะว่า คือว่าพยายามที่จะให้กำลังใจเขา อย่างทางภาคอีสาน ก็จนสิ เพราะหยุดทอผ้า เขาเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ปลูกหม่อน เลี้ยงไหม ซึ่งสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงส่งพระราชโอรส กรมหมื่นพิชัยมหินทโรดม ซึ่งทรงเรียนที่อังกฤษ เวลาเสด็จกลับมาทรงส่งกรมหมื่นพิชัยมหินทโรดม เดินทางด้วยเกวียนจากกรุงเทพฯ ไปถึงจังหวัดบุรีรัมย์ ข้าพเจ้าก็คิดเอ๊ะนี่เพราะข้าพเจ้าไม่เก่งเลขเลย คิดว่านี่ เอ๊ะใช้เวลานานเท่าไร ด้วยเกวียน จากกรุงเทพฯ ไปถึงบุรีรัมย์ เพื่อไปสนับสนุนให้ประชาชนที่แถวนี้รักษาความเป็นผู้ที่ปลูกหม่อน เลี้ยงไหมจริง และทอผ้าจริงให้เขารักษาความสามารถของเขาไว้เพื่อต่อไปจะได้ ขยายงานต่อไป

แล้วกรมหมื่นพิชัยมหินทโรดม เป็นองค์ที่แต่งเพลงลาวคำเนินเกวียน ที่เดี๋ยวนี้เราเรียกว่า ลาวดวงเดือน ซึ่งเพราะเหลือเกิน ท่านแต่งระหว่างที่ท่านอยู่ในเกวียน แล้วจะไปบุรีรัมย์ ไช้หนอดวงเดือนอ้อย ทรงแต่ง ทรงยังหนุ่มแน่นแท้ๆ และข้าพเจ้าหาว่าที่เสด็จไปด้วยเกวียน ต้องผ่านป่าผ่านอะไรทำให้ทรงคิดไข้ป่ามา เพราะว่าพระชนม์ ๒๘ สิ้นพระชนม์แล้ว โดยที่ไม่ทราบสาเหตุว่าสิ้นเพราะอะไร ข้าพเจ้าคิดเอาเองว่า ที่ท่านไปดูทางอีสานเกี่ยวกับการปลูกหม่อน เลี้ยงไหม ทอผ้า มันต้องขบวนเกวียนไปอย่างช้า ต้องผ่านป่า ซึ่งเป็นแหล่งมาลาเรีย คิดว่าอย่างนั้น คิดเอาเอง เคาเอาเอง ไม่มีอะไรยืนยันได้ แต่เห็นท่านสิ้นพระชนม์ ๒๘ เท่านั้น ท่านแต่งเพลงเพราะๆ เป็นนักศิลปะสมกับที่พระราชบิดาทรงส่งไปดูแลเกี่ยวกับการปลูกหม่อน เลี้ยงไหม ทอผ้า แต่ก่อนข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ แต่ชอบเพลงลาวดวงเดือนมาก ไม่ทราบว่าจะมีใครที่แต่งอย่างนี้ เพราะเหลือเกิน

แล้วต่อไปนี้ข้าพเจ้าก็อยากจะเอ่ยถึงคนไทยหนุ่ม ที่มีความรักชาติ คือข้าพเจ้าแค่ทราบมาแค่ ๒ คน แต่คงจะมีเยอะแยะมาก อย่าง นายตำรวจผู้กล้าหาญ ซึ่งสละชีวิตไปแล้วเพื่อรักษาดินแดนภาคใต้ คือร้อยตำรวจเอกธรรมศ ศรีสุข ที่เรียกว่าผู้กองแคน สอบได้ที่ ๑ แล้ว ทางตำรวจให้เลือกได้จากคนสอบที่ได้ที่ ๑ว่าจะเลือกไปอยู่ที่ไหน ไปทำงานที่ไหน คนไทยที่ยอดเยี่ยม ร้อยตำรวจเอกธรรมศ เลือกที่จะไปอยู่ที่ภาคใต้ ๓ จังหวัดภาคใต้ แล้วข้าพเจ้าก็ไม่รู้เลย ไม่มีไม่ทราบเลย ด้วยความเสียใจจนบัดนี้ว่า ตอนที่ข้าพเจ้าไปอยู่ที่นครราชสีมา แล้วไปเยี่ยมแถวปิดตานี ร้อยตำรวจเอกธรรมศเป็นคนหนึ่งที่ดูแลถวายอารักขาอย่างใกล้ชิด เพราะที่นั่นมันอันตราย และก็มีการปะทะกันที่จังหวัดยะลาใกล้ๆ เบตง แล้วเขาก็เสียชีวิตไป มีเป็นหนึ่งในตำรวจที่สอบได้ที่ ๑ แต่เป็นคนที่มีความรักชาติอย่างมาก แล้วเป็นคนมีอุดมคติสูง เลือกจะไปอยู่ที่ยาก ที่ลำบากแล้วก็ไปเสียชีวิต

แล้วคนที่ ๒ ที่ข้าพเจ้าทราบจากหนังสืองานศพ เขาเขียนจดหมายไปถึงคุณพ่อคุณแม่เขา ไม่ทราบจะทำยังไง เพราะว่าไม่ทราบก่อนหน้าที่จะไปงานศพเขา คือร้อยตำรวจตรีฤทธิกุล บุญลือ คืออีกคน ที่เลือกที่จะไปรักษาความปลอดภัยของประเทศชาติในที่ที่อันตราย ในที่ซึ่งบ้านเมืองกำลังต้องการความคุ้มครองป้องกัน เขาบอกไม่ไหวว่าไม่กลัว กลัวเหมือนกัน แต่มีความรู้สึกว่าเป็นคนไทยแล้ว เรียนมาเป็นตำรวจ นำที่จะไปปกป้องคุ้มครองในที่ที่ยากลำบาก เพราะทั้ง ๒ เลือกไปที่นี่ ถึงเวลาเขาไปอยู่ครบ ๖ เดือน ครบเทอม ถึงเวลากลับ เขาก็ไม่กลับ เพราะประชาชนรักแล้วก็ไว้ใจ แล้วขอให้อยู่ต่อ แล้วก็เสียชีวิตที่นั่นอีก

ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีเมืองไทยน่าจะรอดพ้นอันตรายทั้งหลายได้ เพราะว่ามีคนที่ดี ที่ยอดเยี่ยม ที่ยอมสละ แทนที่จะไปหาที่ที่จะทำงานไปได้ที่สูงที่อะไร กลับยินดีที่ไปอยู่ที่ที่เรียกว่าต้องปกป้องประชาชน ต้องปกป้องพื้นที่ของประเทศไทย ร้อยตำรวจเอกธรรมศ เคยดูแลข้าพเจ้าตอนที่ข้าพเจ้าไปอยู่ภาคใต้ ที่ภาคใต้ค่อนข้างจะน่ากลัวอยู่ ก็ถูกให้ถวายอารักขา เป็นชาวจังหวัดขอนแก่น เป็นลูกของรองศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น รองศาสตราจารย์ดอกเตอร์เกรียงศักดิ์ หันตแพทย์หญิงนิธิภาวี ศรีสุข สอบได้เป็นอันดับที่ ๑ หลังจากเรียนจบ แต่เลือกที่จะเป็นตำรวจตระเวนชายแดน แล้วต่อมาเป็นตำรวจพลร่มที่ค่ายนเรศวร แล้วเขาก็เลือกที่จะไปทำงานที่สามจังหวัดภาคใต้ ทั้งของ ๒ คน อีกคนเสียชีวิตแต่อายุ ๒๔ เท่านั้น เขาเขียนในไดอารี่ของเขาว่า เขาสมัครใจปฏิบัติงานที่จังหวัดชายภาคใต้ เพราะเป็นที่ที่ลำบาก เป็นที่ที่จะต้องปกป้องครู ปกป้องประชาชน แต่เขาเลือกที่จะทำหน้าที่นั้น ยะลانیทั้งระเบิด แต่ว่านายตำรวจที่กล้าหาญ ฝีมือดี ยังอาสาที่จะไปอยู่ที่นั่น แล้วร้อยตำรวจเอกธรรมศ มีข้อเขียนคดีของเขาว่า จงเป็นผู้เสียสละ อย่าคาดหวังนักเลยว่าเราจะได้อะไรบ้างจากหน่วยงานของเราและประเทศชาติ จงคิดเสมอว่าทำอะไร ได้บ้างให้แก่หน่วยงานและประเทศชาติของเรา อันนี้หายาก คนอย่างนี้หายากเหลือเกิน

แล้วก็ร้อยตำรวจตรีฤทธิกุล ก็ดำเนินตามนโยบายของรุ่นพี่ ร้อยตำรวจตรีฤทธิกุล เขียนหนังสือความทรงจำว่า เขาเลือกที่จะไปอยู่ภาคใต้ แล้วก็เคยได้รับพระราชทานถุงของขวัญ เพราะโดยอัตโนมัติ ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสได้พบกับเขาเป็นส่วนตัว หรืออะไรเลย ถึงเวลาก็เชิญนายทหาร นายตำรวจ เข้าไปรับประทานอาหารที่ในวังที่ภาคใต้ เขาก็มีเขียนว่า เขาได้เฝ้าแล้วก็รับถุงของขวัญที่ทำให้เขามีกำลังใจ เสียคายมากเลย แต่ก็ดู แต่ก็ยังทำอะไร ไม่ได้เลย คือสูญเสียคนที่ดีๆ ไปแล้ว คนที่ดีๆ ตั้งใจที่จะไปที่นั่นเพื่อคุ้มครองประชาชน คุ้มครองผืนแผ่นดินไทย ก็มีนายพันตำรวจโทกิตติกันต์ ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยที่ไปครั้งนี้ ได้รับบาดเจ็บสาหัสมากเกี่ยวกับทางสมองอยู่ที่โรงพยาบาลสงขลา ซึ่งข้าพเจ้าถามข่าวคราวไปเสมอ ตอนนี้มีอาการค่อยๆ ทุเลาขึ้น แต่ข้าพเจ้าเพิ่งทราบว่านายตำรวจที่เก่งได้มาถวายอารักขาโดยที่ข้าพเจ้าเองรอดปลอดภัย ไม่ได้ทราบเลยว่ามีผู้ใดบ้างที่มารับผิดชอบถวายอารักขา เขาเล่าว่าเขาตื่นตื่นได้ไปนั่งรับประทานอาหารใกล้ๆพระราชินี เขาตื่นตื่น

ข้าพเจ้าเสียใจ เพราะไม่ได้คุยรุ่นเด็กๆ นี้เลย ไม่ได้คุยเลย เชิญเข้าไปในวัง ไปรับประทานอาหารกันอย่างใกล้ชิด แล้วเขาเขียนบันทึกไว้ คนที่เขียน ฤทธิกุล เขาบอกว่าสิ่งที่ทำให้พวกเขาทำงานแบบล้มตายคืออะไร เขาบอกอุดมการณ์ไงล่ะ จริงอยู่มันกินไม่ได้ แต่มันอึดใจ คนตัวเล็กๆ คนหนึ่งจากภาระหน้าที่อันยิ่งใหญ่ เดินทางมาจากบ้านตั้งหลายพันกิโล มาถึงที่นี่มาดูแลให้ราษฎรปลอดภัย เขาเขียนบันทึกเอาไว้ แล้วก็ตอนงานศพก็ออกในงานศพ ข้าพเจ้าก็อ่านหนังสือจากงานศพ เขาบอกยอมรับว่าแรกๆ ไม่อยากมาหรอก เขาฟังดูมันน่ากลัว แต่พอมารู้แล้วไม่อยากจะกลับ อยากทำงานให้จบ ถึงจะยากอย่างไรก็ตาม ก็รักที่จะทำงานแบบนี้ คงเห็นภาระหน้าที่ ที่จะคุ้มครองประชาชน เขาบอกให้พวกเราภูมิใจกับทุกคนที่มาทำงานที่นี่ หลายพันคนมาจากทุกสารทิศ มาช่วยกันปกป้องแผ่นดินผืนนี้ มีอีกหลายคนทำงานแบบผมอยู่ในพื้นที่นี้ อย่างผมคนเดียว ขอให้กำลังใจผมคนเดียว ขอให้กำลังใจกับพวกเขาทุกคน และเขาก็หวังใจว่า

ว่าเขาจะไม่ตาย แต่ถ้าเกิดมีวันนั้นจริงๆ ที่เขาจะต้องตาย เขาก็ไม่เสียตายนะ เกิดมาครั้งเดียวตายเพื่อชาติไม่กลัว เขาตายอายุ ๒๔ เท่านั้นเอง ข้าพเจ้าอ่านแล้วก็นึกสงสารพ่อแม่เขา นึกถึงความเสียสละของนักรบเหล่านี้ ซึ่งมีทั้งทหาร ทั้งตำรวจ ที่อยู่ในพื้นที่อันตราย ซึ่งคนที่อยู่กรุงเทพฯ อาจจะนึกไม่ออกว่าอันตรายแค่ไหน มันทั้งปืน ทั้งระเบิด ทั้งอะไรทุกอย่าง ถ้าพวกเราจะสามารถส่งกำลังใจไปให้เขา มีจดหมาย หรืออะไรให้ก็ตาม ส่งไปให้กำลังใจกับนักรบเหล่านี้ ที่เป็นคนดี และเป็นคนที่เสียสละเพื่อประเทศชาติ อย่าง ๒ นายตำรวจที่ข้าพเจ้ารู้จักนี้ คงมีอีกเยอะแยะที่ไม่รู้จัก ที่ทำงานเสี่ยงภัย แต่นักรบเหล่านี้ที่เป็นคนดี และเป็นคนที่เสียสละเพื่อประเทศชาติ

ข้าพเจ้าอยากจะบอกกับท่านอีกอย่างคือว่า วันเกิดของข้าพเจ้าก็มีผู้คนถวายเงินกันหลายคน และเงินนั้น ข้าพเจ้ารวบรวมแล้วไปสร้างศูนย์ครูที่จังหวัดปัตตานี เพราะเห็นสงสารพวกครูที่สุด ที่ว่าเคียว โคนฆ่า เคียว โคนฆ่า อยู่อย่างนั้นก็คงจะโดนฆ่าตลอดไป ข้าพเจ้าเลยเอาเงินที่ได้รับ ที่ท่านทั้งหลายให้วันเกิดปีที่แล้ว สร้างศูนย์ครูตอนนี้ยังไม่เสร็จดี เกือบเสร็จแล้ว ที่ว่ามีที่อยู่ มีที่รับประทาน แล้วก็มีห้องสมุดต่างๆ ที่พวกครูทั้งหลายจะไปพัก

แต่ข้าพเจ้ามีเงินทำได้แห่งเดียว นึกมองท่านนายกฯ ข้าพเจ้ายังทำได้แค่แห่งเดียว แต่อยู่ได้หลายคน เพราะครูเป็นที่นับถือของชาวบ้าน และครูไม่มีอาวุธป้องกันตัว กลายเป็นเป้าหมายใหญ่ให้โจรได้ไล่สังหาร ครูบางคนถูกยิงตายต่อหน้าเด็กในชั้น ทั้งที่ยังถือชอล์กอยู่ในมือ เพราะฉะนั้นครูเสียสละมาก ข้าพเจ้าได้รับเงินวันเกิดปีที่แล้ว เลยไปสร้างศูนย์ครูขึ้นที่จังหวัดปัตตานี เพื่อให้ครูที่อาสาสอนเด็กในพื้นที่เสี่ยงภัย ได้มาพักอยู่รวมกัน มีห้องสมุด มีอะไรทุกอย่าง อย่างข้าพเจ้าอาจจะส่งหนังสือเกี่ยวกับความรู้ใดๆ อะไร ไปให้เขาได้ เป็นที่รวมกัน และก็กำลังจะสร้างคล้ายๆ เป็นหน่วยรถที่จะเอาครูต่างๆ ในศูนย์นี้ไปส่งในที่ทำงานต่างๆ ของเขา โดยมีอารักขาเดิมที่และที่ศูนย์ครูก็มีอารักขาเดิมที่ ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือจากทหารที่ปลดเกณฑ์ ให้เข้ามาเป็นผู้อารักขาที่ศูนย์นั้น

โดยที่เราคิดที่จะให้เงินเขาเหมือนอย่างที่เขาทำงานที่ไหนก็ตามด้านความปลอดภัยพร้อมกันหมด และก็สร้างบ้านให้เขาสำหรับเอาครอบครัวมาอยู่ได้ด้วย ทั้งนี้จากเงินที่ได้รับจากพวกท่าน เมื่อวันเกิดที่แล้วอายุ ๓๕ ตอนนี้อยู่กำลังสร้างอยู่ ยังไม่เสร็จดี และข้าพเจ้าได้จัดสร้างฟาร์มตัวอย่าง ตามหมู่บ้านไทยต่างๆ จนชาวอิสลามขอร้องว่าให้ไปช่วยสร้างฟาร์มตัวอย่างให้เขา วิธีเลี้ยงไก่ วิธีเลี้ยงเป็ด วิธีเลี้ยงสัตว์ต่างๆ สัตว์เลี้ยงเพราะว่าเขาบอกว่า พอมีฟาร์มตัวอย่าง เขาไม่ต้องเสี่ยงชีวิตเข้าเมือง หรือไม่ก็ขี่มอเตอร์ไซค์และภรรยา ซ้อนท้ายลูกอยู่ที่หน้าอกข้างหน้าไปจ่ายตลาด ไปอะไร แต่นั่นก็ตายอยู่กลางถนนเหมือนกัน

ข้าพเจ้าเลยสร้างฟาร์มตัวอย่างที่มีสัตว์เลี้ยง หมู่บ้านคนไทยจะมีฟาร์มเยอะแยะเขียว เขาไม่ต้องไปซื้อไข่ ไม่ต้องไปซื้ออะไรก็ได้จากฟาร์มตัวอย่างไม่ต้องเสี่ยงกับความตาย ซึ่งฟาร์มตัวอย่างนี้ ข้าพเจ้าได้รับความช่วยเหลือจากพลเอกเรวัต บุญทิพย์ รองสมุหราชองครักษ์ช่วยกันจัดตั้ง มีสัตว์ต่างๆ พร้อมติดอยู่กับหมู่บ้านของชาวพุทธ และชาวอิสลามไหนมาขอความช่วยเหลือก็ช่วยเหลือ ก็ทำให้เช่นเดียวกันที่ช่วยชาวพุทธเพราะเห็นว่าไปตายตามท้องถนนมากมายก่ายกอง ข้าพเจ้าทนไม่ได้อยากจะยุติการตายอย่างนั้นซะที ก็คิดว่าเราจะช่วยอะไรได้บ้าง ทำให้เขาไม่ต้องเสี่ยงออกไปจากหมู่บ้านที่เขาอยู่ และไปตามท้องถนนกว่าจะถึงท้องตลาดในเมือง ไม่อยากให้เสียชีวิตอย่างนั้น

ตั้งแต่นั้นต่อไปชาวบ้านไทยพุทธเลยมีฟาร์มตัวอย่างอยู่ใกล้ๆบ้าน และคนยากจน เราก็รับให้เข้ามาทำงานในฟาร์มดูแลสัตว์ต่างๆ และก็เสียค่าเงินเดือนให้กับคนงานต่างๆ คนงานซึ่งไม่ค่อยมีงานทำ ก็มีงานทำมากขึ้น และหมู่บ้านไทยพุทธก็มีความเป็นอยู่ดีขึ้น เขามีธนาคารข้าว ที่เป็นพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และธนาคารอาหารชุมชนก็คือ ฟาร์มตัวอย่าง พอประทังชีวิตไปได้ เดียวนี้พวกเราได้ช่วยกันทำฟาร์มตัวอย่างที่ชายแดนภาคใต้ได้ ๒๑ แห่งแล้ว กระจายความช่วยเหลือไปยังราษฎรตามอำเภอต่างๆ ใน ๓ จังหวัด อำเภอเวียง ซึ่งยากมากจะเข้าออก โคนฆ่าเป็นประจำ อำเภอเจาะไอร้อง อำเภอเรือเสาะ อำเภอระแงะ ในจังหวัดนราธิวาส อำเภอสาบบุรี อำเภอยะหริ่ง อำเภอหนองจิก ในจังหวัดปัตตานี อำเภอรามัน อำเภอเบตง ในจังหวัดยะลา รับคนงานทั้งชาวพุทธและมุสลิม มาทำงานในแต่ละฟาร์ม เดียวนี้มีสี่พันคน ได้มาทำงาน แต่ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจ โล่งใจมาก ได้ทราบข่าวว่าท่านผู้บัญชาการทหารบก ได้ไปที่ภาคใต้ ไปเยี่ยมตามที่ต่างๆ เยี่ยมทหารดูแลความปลอดภัยต่างๆ เกือบทุกอาทิตย์ ข้าพเจ้าทราบมาจากราชาชนว่า เขาอุ่นใจ สบายใจขึ้น และก็มีอีกเรื่องที่ทำให้ชื่นใจ

คือ ข้าพเจ้าได้จัดนิทรรศการศิลป์แผ่นดิน ครั้งที่ ๕ ขึ้นที่พระที่นั่งอนันตสมาคม ในโอกาสที่ฉลองทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี และเจริญพระชนมายุ ๘๐ พรรษา ข้าพเจ้าไปดูเป็นครั้งแรก ตกตะลึง ไม่เคยคิดว่าเด็กศิลป์ของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าเลือกมาเอง

เลือกมาจากหมู่บ้าน จากครอบครัวที่ยากจนที่สุด คือว่า เห็นเขามีลูกเยอะ และยากจน อยากที่จะแบ่งเบาภาระ ตอนนั้นยังคิดไม่ได้ถึงเดี๋ยวนี้. แต่ทำให้เขามาทอผ้า ผู้ชายหัดมาแกะสลัก หัดมาเขียนรูปอะไรต่างๆ และให้เงินประจำวัน ให้เงินเขาตลอดไป ปรากฏว่าเขาพอออกพอใจ เขามุมานะจะทำประโยชน์ให้กับบ้านเมือง จนเดี๋ยวนี้ถ้าเผื่อท่านมีโอกาส อยากจะเชิญให้ไปอยู่ที่พระที่นั่งอนันตสมาคม นั้นเป็นฝีมือของเด็กข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าเลือกมาเอง ไม่ได้เลือกจากคนที่ฝีมือเก่ง เลือกจากที่เขาใจจน และมีลูกมาก เราเอามาอยู่กับเรา แล้วสอนเขาให้ทำอะไรต่างๆ เขาอยู่ทำงานกับเราสัก ๓ อาทิตย์ก็ผลัดเวรกันกลับบ้านไปเยี่ยมบ้าน เขาจะได้เงินทุกวัน ทางมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพให้เขา เขาจะเก็บเงินแล้วเอาไว้ ถึงเวลากลับบ้านจะเอาเงินไปช่วยเหลือครอบครัว เป็นเด็กหนุ่มๆ สาวๆ ทั้งนั้น พอข้าพเจ้าได้ไปเห็นฝีมือเขา ตกใจเลย ทำไมถึงสวยอย่างนี้ ฝีมือปัก และโดยมากเป็นผู้หญิงฝีมือปัก ฝีมือแกะสลักเป็นพวกฝ่ายชาย สวยเหลือเกิน เห็นแล้วขนลุกหมดเลย ว่า นี่หรือเป็นเด็กยากจนที่เราเลือกเอามา จบแค่อย่างสูงก็ ป.๔ สวยเหลือเกิน

ทีนี้ตอนที่ โคฟี อันนัน ยังอยู่ในตำแหน่งก็ขอไปดู พอไปดูแถบออกนี้ฝีมือยอดเยี่ยมของระดับโลก บอกว่าสวยเหลือเกิน ถ้าท่านว่างก็ขอให้ท่านไปดูเถอะ ข้าพเจ้าเองไม่คิดเลยว่าคนไทยของเรา ซึ่งจบ ป.๔ บางคนก็จบไม่ถึง ป.๔ จะออกมาเป็นศิลปินระดับโลกได้ ชาวโลกมาดูแล้วอ้าปากค้างเชียว ระดับโลกเลย ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าโอกาสมีมาถึงที่เขาจะเชิญข้าพเจ้าไปเที่ยวอเมริกา แต่เขาทาบถามมากกว่า ปีแล้วว่าเชิญไปเที่ยวอเมริกา ข้าพเจ้าจะเอาผลงานนี้ไปแสดงให้คนไทยที่อเมริกาดู ไม่ได้ไปคิดไปให้ชาวอเมริกันดู เพราะว่า ประเดี๋ยวเขาจะว่า แม้เขากำลังเงินทองฟืด ยังจะเอามาขายเรื่อย จะไปโชว์ฝีมือคนไทยเฉยๆ อย่างนั้น แต่ตอนนี้เขายังไม่ได้ข้ายเชิญมา เพราะว่าเขาเชิญข้าพเจ้าให้ไปบรรยายวัดพิเศษในฐานะที่ว่า เป็นพระราชินี แล้วเที่ยวไปดูรอบพระราชอาณาจักร พวกคณะชาวต่างประเทศก็จะให้รางวัล เขาบอกมาว่าเมื่อไหร่จะไปได้ เขาจะมอบรางวัลให้ ก็ยังบังเอิญไปไม่ได้

ขอให้ทุกท่านไปดูนะคะ จะได้ดูแล้วมันแบบชื่นใจ คนไทยฝีมือหนึ่งในโลกเลยนะ หนึ่งในโลกจริงๆ คือเด็กที่ข้าพเจ้าเอามาตอนอายุ ๑๒ - ๑๓ เดี่ยวนี้ ๒๐ แกะสลักไม้เหลือเกิน แล้วก็ทำดอกไม้ ทำอะไรจริงๆ ตกใจไปเห็นแล้วตกใจ ฝรั่งเศสนี่จบจากโรงเรียนศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปะของไทยหรือเปล่า เปล่านี้เป็นลูกชาวบ้านแท้ๆ จบป.๔ แล้วออกมาเป็นอย่างนี้ ความที่เขาซาบซึ้งเพราะเราจะพูดถึงความยิ่งใหญ่ของประเทศไทย ที่ประเทศไทยบรรพบุรุษของเราสละชีวิตมาเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินมาด้วยเลือดเนื้อ ด้วยชีวิต แต่เสียคายตอนนี้ท่านนายกฯ เขาไม่ให้เรียนประวัติศาสตร์แล้วนะ ฉันทก็ไม่เข้าใจ เพราะตอนที่ฉันเรียนอยู่ที่สวิตเซอร์แลนด์ ไม่มีประวัติศาสตร์อะไรเท่าไร แต่เราก็ต้องเรียนประวัติศาสตร์ของสวิต แต่เมืองไทยนี้ บรรพบุรุษเลือดทาแผ่นดิน กว่าจะมาถึงที่ให้เราอยู่ นั่งอยู่กันสบาย มีประเทศชาติ เรากลับไม่ให้เรียนประวัติศาสตร์ ไม่รู้ว่าใครมาจากไหน เป็นความคิดที่แปลกประหลาด

อย่างเที่ยวอเมริกาตามไปเขาก็สอนประวัติศาสตร์บ้านเมืองเขา ที่ไหนประเทศไหน เขาก็สอน แต่ประเทศไทยไม่มี ไม่ทราบว่าเป็นดินนี้ รอดไปอยู่จนบัดนี้เพราะใคร หรือว่ายังงั้น อันนี้น่าตกใจ ชาวต่างประเทศยังไม่ค่อยทราบว่า นักเรียนไทยไม่มีการสอนประวัติศาสตร์ชาติเลย

ตอนนี้รู้สึกว่สิ่งที่ยากพูด อยากคุยอวดก็หมดแค่นั้นเองแล้วละ พิมพ์ไว้ปีกโตเลยตอนนี้หมดแล้วละ ก็ชื่นใจ ขอบพระคุณทุกท่านมากที่อุดหนุนอดทนนั่ง แล้วฟังข้าพเจ้าคุยเป็นคั้งเป็นแคว และคุยไปพลาง แล้วก็ยังขออนายกรัฐมนตรีนั้น ขอทำนั่นทำนี่ ก็ขอบพระคุณมากค่ะ

จากนั้นสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเสด็จฯกลับ